

voor de huisarts een even grote plaats in als bijvoorbeeld in Canada. Er wordt een analyse van de huisbezoeken en het ziekenhuiswerk in de eigen praktijk (morbiditeitsonderzoek) gegeven.

Hij heeft in Nederland de opleiding van doktersassistenten bestudeerd en voelt er voor dergelijke hulpkrachten ook in zijn land in de huisartspraktijk te introduceren. Bij de bespreking van het kaartsysteem maakt de auteur ook melding van de N.H.G.-werkkaart. Hij vindt deze kaart te klein en mist een systeem om de specialistenbrieven samen met de kaart te bewaren. Volgens hem biedt een kaartsysteem op folio-grootte hiertoe de enige mogelijkheid.

Van de bezochte praktijken waren 11 éénmans praktijken en 18 groepspraktijken; auteur geeft een indeling van de verschillende typen groepspraktijken, namelijk met alleen gemeenschappelijk gebruik van praktijkruimten (3 x); met een volledige onderlinge verdeling van inkomsten en uitgaven terwijl iedere partner zijn eigen werk blijft doen (14 x) en een volledige integratie van het werk, de inkomsten en uitgaven, waarbij de patiënten afwisselend door de ene of de andere partner worden geholpen (1 x).

Bij de bespreking van de dokterstas geeft de auteur de raad aan de praktijkhulp een lijst te geven van de inhoud van de tas en haar op geleide hiervan een dagelijkse controle van de ampullenvoorraad te laten uitvoeren. Tot besluit van zijn proefschrift komt de auteur tot de conclusie dat het noodzakelijk is de bevolking een beter inzicht te geven in de verhouding tot de huisarts en haar meer discipline bij te brengen. Dit is echter alleen verantwoord, zoals de auteur zegt, wanneer de artsen eerst zelf de hand in eigen boezem steken en hun praktijkvoering op een hoger plan brengen.

R. S. ten Cate

Het lezen waard

The Royal College of General Practitioners, de Engelse wetenschappelijke huisartsenvereniging, heeft onlangs in de serie „Reports from General Practice” uitgegeven, *General Practice in new towns of Britain*, een boekje dat ook voor de Nederlandse arts het lezen waard is. De prijs van dit boekje van 36 bladzijden bedraagt f 3,50.

Nota bene

Men kan aan meprobamatum (Artolon, Miltown, Mepavlon) verslaven.

Voor primaire tetanusimmunisatie van volwassenen gebruikte men bij voorkeur het *DT-vaccin voor volwassenen*. Het schema: de eerste twee doses met een maand tussentijd; de derde dosis ten minste zes maanden na de tweede (R.I.V. Vademecum, 1967).

Om zich bij een hardhorende patiënt beter verstaanbaar te maken is ad concham spreken effectiever dan schreeuwen.

Tips voor de huisarts*

Tip 8. Retelast

Ditmaal vragen wij uw aandacht voor een nuttig en zeer makkelijk te appliceren verband, namelijk het Retelast. Retelast is een rondgeweven, elastisch, wijdmazig verband, samengesteld uit natuurrubber en katoen, met een grote rekbaarheid. Het vervangt zwachtels en pleisters, is zeer goed wasbaar en kan eventueel in een zeepoplossing worden uitgekookt, hetgeen bij een langdurige behandeling kostenbesparend werkt. Moeilijk te verbinden plaatsen, zoals oksels, elleboog, borst, onderlichaam, dijbeen en knie zijn met Retelast uitstekend te verzorgen (zie bijgaande afbeeldingen). Bij de wondverschoning heeft men het Retelast niet te ver-

wijderen; men hoeft slechts een schoon compres op de wond aan te brengen, door ter plaatse het Retelast uit te rekken en het compres eronder te appliceren.

Documentatie betreffende Retelast kan men aanvragen bij het Nederlands Huisartsen-Instituut, afdeling Voorlichting.

Tip 9. Stethoscoop met elektronische toonversterker

De Stethampli is een stethoscoop waarbij de tonen, souffles enzovoort elektronisch worden versterkt, met behoud van het oorspronkelijke timbre en de frequentie van de diverse geluiden. Als energiebron voor deze elektronische versterking wordt een batterij gebruikt. Desgewenst kan men via een bij te leveren „adapteur” de geluiden vastleggen op een bandrecorder, fonocardiograaf of oscillograaf. De Stethampli is een kostbaar apparaat; de prijs is ruim f 700. Voor een hardhorende arts kan het echter een uitkomst zijn. Het apparaat wordt in de handel gebracht door de firma Paralab.

Documentatie is aanwezig op de afdeling Voorlichting.

Afdeling Voorlichting
Nederlands Huisartsen-Instituut

* De afdeling Voorlichting van het Nederlands Huisartsen-Instituut houdt zich aanbevelen voor elke suggestie welke mogelijk tot een „tip voor de huisarts” kan leiden.